

вѣческо-то общество. Непрiатели-тѣ му зели да го подкачатъ, че не смѣялъ да направи онова, на което училъ други-тѣ; и на 10-й Априлій, 1525, той пакъ писалъ на Спалатина: “Намирамъ толкозь за разумно да подканямъ други-тѣ да ся женятъ, щото и азъ скоро ще ся ожениж, при всичко че непрiатели не прѣставатъ да осжждатъ бракъ-тѣ, и наши-тѣ умници да го зематъ всѣкы день на подигравкж.” “Умници” той наричалъ, на смѣхъ, Виттембергскы-тѣ профессоры и богословцы. Въ едно свое писмо до Архіепископъ Алберта, Лутеръ го свѣтвалъ да ся ожени; и въ друго едно до прiатель-тѣ си Рюхела, единъ отъ свѣтницы-тѣ на Архіепископъ-тѣ, той казвалъ: “Ако женидба-та ми бы насърдила нѣкакъ Неговж Свѣтлость да стори сжщо-то, менѣ ще ми бжде много драго да покажж на Неговж Свѣтлость примѣръ; защото имамъ намѣреніе, додѣ не съмъ оставилъ още този свѣтъ, да стѣпнѣ въ бракъ, на който вѣрвамъ Господъ мя е призвалъ.”

Лутеръ си избралъ за женж Катеринж вонъ Борж. Тя была по-прѣди калугерка, на двадесеть и шесть-годишнж възраст. Тя не была нѣкоя си хубавица, но была съ отличны душевны качества, за да ошастливи такъвъ е-